

سرپرست وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: «نسخه اختصاصی برنامه اشتغال در دوره تحریم تدوین شد.» به گزارش «ایلنا»، انوشیروان محسنی بندپی اظهارکرد: «با اعلام مجلس شورای اسلامی، ۱/۵ میلیارد دلار از صندوق ذخیره ارزی برای اشتغال روستایی در نظر گرفته شد و در نشست با استانداران، ابعاد مختلف این طرح بررسی و اختیارات بیشتری به استانداران و فرمانداران در این بخش داده شد.» سرپرست وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی خاطرنشان کرد: «نسخه اختصاصی برنامه اشتغال در دوره تحریم علاوه بر طرح‌های در دست اجرا، بر دو محور صیانت از اشتغال موجود و تأکید بر ایجاد اشتغال در رشته فعالیت‌هایی است که در دوره تحریم، رونق می‌گیرند.»

یکشنبه ● ۲۲ مهر ۱۳۹۷ ● شماره صد و هفتاد و سه

ا ت ی و ع ح ن د

آتیه‌نو در گفت‌وگو با سه عضو کمیسیون اجتماعی مجلس، اولویت‌های وزارت رفاه را بررسی کرده است

کار و رفاه؛ استراتژی می‌خواهد

عضو کمیسیون اجتماعی مجلس: «وظایف وزارت رفاه مشخص است و انتظار ما جز این نمی‌تواند باشد که وزیر به وظایف قانونی خود عمل کند و قوانین بر زمین مانده را اجرا کند»

عزیزی با بیان اینکه این امر به افزایش بهره‌وری این شرکت‌ها منجر خواهد شد، اضافه کرد: «یکی از شرکت‌های زیر نظر صندوق بازنشستگی کشوری، ۳هزار کارمند دارد در حالی که ۱۵۰۰ کارمند آن مازاد هستند که اگر بخش خصوصی بود، قطعا برای دستیابی به بهره‌وری، تکلیف نیروهای مازاد را مشخص می‌کرد، اما اکنون با حضور این کارمندان، به واقع در حق سهام‌داران حقیقی که بازنشستگان هستند، ظلم می‌شود.»

رئیس کمیسیون اجتماعی، واگذاری سهام شرکت‌ها را بزرگ‌ترین خدمت وزیر آینده رفاه و تامین اجتماعی دانست که باعث از میان رفتن رانت و بالا رفتن بهره‌وری شرکت‌ها می‌شود و گفت: «منی‌توان از وزیر پیشنهادی قبول کرد که برنامه‌ای برای حل مشکل سازمان بازنشستگی کشوری نداشته باشد، زیرا اکنون بیش از ۹۰ درصد هزینه‌های این سازمان از سوی دولت تامین می‌شود، در حالی که شرکت‌های زیر نظر این سازمان باید هزینه‌ها را تامین کنند، اما می‌بینیم که این شرکت‌ها تنها به مدیران و کارمندان مازاد خود حقوق و مزایا می‌دهند و

عملا بازدهی برای بازنشسته‌ها ندارند.» عزیزی خواستار توجه جدی وزیر پیشنهادی به حوزه رفاه در این وزارتخانه شد و افزود: «به باور من، ادغام وزارت رفاه و تعاون اشتباه بود که باعث شده اکنون معاونت رفاه که پیشتر به نوبه خود یک وزارتخانه مستقل بود، به یک چندان‌ی به آن نمی‌شود، اما امروز تا پیش معاونت دور افتاده تبدیل شود که توجه از این تفکیک، انتظار داریم هم به حوزه رفاه و هم به حوزه تامین اجتماعی توجه ویژه‌ای شود.»

■ **پورحسین: توجه ویژه به اقشار آسیب‌پذیر**

شکور پورحسین، دیگر عضو کمیسیون اجتماعی، به آسیب‌های اجتماعی به‌ویژه فقر اشاره کرد و گفت: «یکی از مهم‌ترین ملاک‌ها برای بررسی سوابق و برنامه وزیر آتی، برنامه‌های

او برای حمایت از اقشار آسیب‌پذیر خواهد بود.» وی با اشاره به اینکه کمیسیون اجتماعی در این زمینه با جدیت برنامه پیشنهادی را بررسی خواهد کرد، اضافه کرد: «اگر گزینه پیشنهادی شخص توانمندی باشد و چالش‌های موجود کشور را بیشتر آسیب‌های اجتماعی، فقر و راهکارهای توانمندسازی اقشار پایین‌دست جامعه بداند و در این باره برنامه داشته باشد، در این صورت موقعیت بهتری هم در کمیسیون و هم در مجلس خواهد داشت.»

عضو کمیسیون اجتماعی، اجراکردن قوانین بر زمین مانده، همچون قانون ساختار نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی را از دیگر نکات مورد توجه دانست و اظهارکرد: «در برنامه ششم توسعه برای حمایت از اقشار کم‌درآمد و افزایش توان مالی آنان، مصوبات خوبی داشتیم به‌گونه‌ای که حداقل حقوق و مزایای کارمندان افزایش مناسبی یافت، اما این دستاورد امروز با افزایش تورم، تقریبا از دست رفته است، از این‌رو از وزیر پیشنهادی انتظار می‌رود به همراه کمیسیون

اجتماعی، در بودجه سال‌های بعد برای جبران این مسئله تلاش کند.»

پورحسین هم مانند رئیس کمیسیون اجتماعی، وزارت کار، تعاون و رفاه اجتماعی را وزارتخانه بزرگی توصیف کرد که هم وظایف حاکمیتی دارد و هم تصدی‌گری می‌کند و ادامه داد: «این وزارتخانه دارای بنگاه‌های متعددی است که اکنون برخی از آنها به‌درستی اداره نمی‌شوند، از این‌رو انتظار می‌رود گزینه‌های مطرح‌شده به اندازه‌ای توانایی داشته باشند تا بتوانند سیاست‌های دولت در این باره که همان واگذاری این شرکت‌ها به بخش خصوصی است را اجرا کنند.»

وی قدرت هماهنگی با دولت را از دیگر ویژگی‌های ضروری وزیر بعدی برشمرد و گفت: «قطعا یکی از ملاک‌های ما، اشراف کامل آن فرد به مسائل وزارتخانه اعم از صندوق‌های بازنشستگی، تامین اجتماعی همچنین مسائل

کتیو | ۰۵

● یادداشت ●

● غلامرضا کاتب ●

|||||

انتخابی مطابق الزامات قانونی حوزه رفاه

وزیر کار و رفاه اجتماعی به‌دو ویژگی خاص و البته تجمیع این دو نیاز دارد؛ اقتصاد و تامین اجتماعی. مدیرعالی‌بعدی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، هم باید به بخش اقتصادی و هم بخش رفاه و تامین اجتماعی این وزارتخانه تسلط داشته باشد. از همین جا، اشتباه بودن ادغام سه وزارتخانه رفاه و تامین اجتماعی، کار و امور اجتماعی و تعاون مشخص می‌شود، زیرا درست مانند این است که فردی بخواهد هم‌زمان سه‌وزنه را بلند کند. دست کم تجربه ادغام‌نشان داده این امر، شدنی نیست، چراکه امروز، همه این بخش‌ها نه فقط به یک اندازه توسعه نیافته‌اند، بلکه اساسا مشکلات هر کدام از این بخش‌ها به سایر بخش‌ها نیز تسری یافته است. از این‌رو، دست کم می‌توان انتظار داشت در ۳ سال پیش رو، فردی عهده‌دار مسئولیت این وزارتخانه باشد که بتواند هم‌زمان به‌دو حوزه اقتصاد و تامین اجتماعی تسلط داشته و در یک همپوشانی بهره‌ورانه، این دو بخش وزارتخانه را با هم مدیریت کند. از دیگر الزامات وزیر بعدی، برخورداری از نگاه جدید به حوزه رفاه و تامین اجتماعی است. وزیر جدیدباید این شجاعت و شهامت را داشته باشد تا نگاه سنتی و منسوخ این حوزه را کنار بگذارد. امروز کشورها برای حمایت از اقشار مختلف جامعه از شیوه‌هایی با ارزش افزوده استفاده می‌کنند تا بتوانند رفاه مدنظر را همراه اشتغال فراهم کنند. در یک جمع‌بندی خلاصه، اگر نگاه سیاسی از این وزارتخانه برداشته شود و مطابق الزامات قانونی آن، وزیر و مدیر این وزارتخانه کارماره شود، خود گامی مهم برای حل مشکلات خواهد بود.

عضو کمیسیون اجتماعی

● یادداشت ●

● مهدی اسفندیار ●

|||||

چالش‌های در انتظار تدبیر

به زمان معرفی وزیر جدید تعاون، کار و رفاه اجتماعی رسیده‌ایم. قرعه به نام هر کسی بیفتد، فرصت‌ها و چالش‌های زیادی در این وزارتخانه به انتظار وی نشسته است، اما در حوزه درمان شاید اغراق نباشد بگویم چالش‌های بسیار بزرگی با محوریت مالی داریم، اما با سه عنوان می‌توان آن‌ها را تقسیم کرد.

۱- توانایی در تامین منابع

۲- اصلاح سازوکار تخصیص منابع

۳- توجه به عدالت در دسترسی به منابع

امروزه سازمان تامین اجتماعی در تامین منابع بخش درمان، به‌شدت تحت فشار است، زیرا با وجود آنکه همه الزامات اجرای طرح تحول نظام سلامت را پذیرفته است، منتهی از سازوکار و تمهیدات قانونی کلان نظیر منابع حاصل از مالیات بر ارزش افزوده و درآمد ناشی از هدفمندی یارانه‌ها بهره‌مند نشده است که این امر در گذشته و حال و قطعا بسیار بیشتر از امروز در آینده، چالش‌های اساسی برای سازمان تامین اجتماعی، به‌زیرستی و کمیتة امداد فراهم خواهد کرد که لازم است این قیصه جبران شود. در مورد تخصیص منابع باید گفت، با وجود همه تلاش‌های ارزنده دولت در توجه به بخش درمان، به دلیل اتکای سیستم پرداختی به نظام اصطلاحا فی فورس‌وریس (به ازای خدمت، تعرفه پرداخت می‌شود)، روزبه‌روز بر مخارج نظام رفاهی برای تامین منابع، افزوده شد که باید در یک همکاری تنگاتنگ سیاسی و اداری در راس دو وزارتخانه تعاون، کار و رفاه اجتماعی و وزارت بهداشت، همچنین مجلس شورای اسلامی این ایراد ریشه‌ای برطرف شود. اما نظارت و پایش در موضوع دسترسی عادلانه همه اقشار جامعه به منابع کشور، یکی دیگر از موارد مهمی است که وزیر آینده باید به آن توجه کند. متأسفانه باید گفت به دلیل تمرکز سیاست‌های سلامت بر بخش درمان و تمرکز مراکز درمانی و بزرگ و فوق تخصصی در شهرهای بزرگ که بیشترین منابع رادریافت کرده‌اند، در کنار افزایش هزینه‌های تردد و اسکان و سفر، عملا فرصت را از روستائیان و ساکنان شهرهای کوچک برای بهره‌مندی عادلانه از امکانات درمانی را گرفته است. باید به‌نحوی مکانیسم‌ها در جهت دسترسی عادلانه همه اقشار جامعه به منابع اصلاح شود..

پژوهشگر حوزه سلامت